מה לא ייתכן בעולם

סיפור עממי רוסי

חי בכפר גביר, עשיר ביותר. הוא אכל טוב, התלבש יפה, כל יום הזמין אורחים לביתו וכיבד אותם בהרחבה. אירח מדי יום רבים יותר מאשר אחרים אירחו בחגים. ומעולם לא פחת כספו, אלא להפך, התרבה תמיד.
פעם התחשק לו להתבדח על חשבון אחרים, ולשעשע את אורחיו. אזי הזמין לביתו כפרי עני, אלמן, ואמר לו "שמע-נא. יש לי כאן סכום כסף יפה ואתן לך אותו, אם רק תגיד לי איזה דבר לא יכול לקרות בעולם. היום אנשים כבר עושים הכל, טסים בשמיים, מתהלכים על חבל, ואפילו הודעה אפשר לשלוח בחוט מכאן ועד העיר. אז אמור לי מה לא יתכן בעולם?"
הכפרי גירד את פדחתו.
"אינני יודע, אדוני" אמר "כנראה הכל בעולם כבר יתכן. אבל תן לי זמן עד מחר, אולי אחשוב על משהו."
"טוב, לך, תחשוב" אמר הגביר "ובוא מחר עם תשובה."
הכפרי לא ישן כל הלילה, מאוד רצה לפתור את החידה של הגביר. חשב שיש דברים רבים שלא קורים בעולם אבל אולי קורים ורק הוא לא יודע. "טוב, אגיד משהו מקרי, אולי באמת לא קורה."
הוא בא לגביר למחרת וזה שואל "נו אישי, אתה יודע כבר מה לא קורה בעולם?"

"אדוני, דבר אחד לא יכול לקרות, אדם לא יחגור את עצמו בגרזן. ולא יחבר גרזן לרגל כמו לידית."
חייך הגביר, חייכו גם האורחים. רואים, הבחור רציני, את שכלו לא אכלו זאבים. צריך לתת לו כסף. אבל

הגביר, מי יודע אותו, אולי חבל לו על כסף או אולי רוצה עוד להתבדח על חשבון האיש, ואומר לו "מצאת דבר יפה. אצלנו באמת לא עושים זאת, אבל בארצות אחרות, יתכן שעושים. לך ותחשוב על דבר אחר. אם תמצא, בוא ותביא תשובה.
חשב הכפרי עוד לילה. מה שלא ימציא, כך התקווה על כספו של הגביר חלשה. הגרמנים ערמומיים. אצלם הכל יתכן. "טוב, אז שוב אגיד לו מה שזה לא יהיה."
הוא בא למחרת לגביר.
"נו אישי, האם הכל יתכן בעולם?"
"לא הכל, אדוני. אישה לא תהיה לפופ בכנסייה. בחורה יפה לא תלך לשרת אצל קבצנים."
כולם צחקו, אבל הגביר עוד לא רצה לתת לו כסף.
"לא" אומר "זה קורה, כך זה אצל הגרמנים. לך, תחשוב עוד פעם, פעם האחרונה. תגיד, תקח כסף, ולאו, לך ואל תכעס עלי."
ירק הכפרי מרוב האכזבה, הלך הביתה וחושב "כנראה רק דבר אחד לא יתכן, שאקבל אצלו כסף!"
בכל זאת ביום המחרת בא לגביר. "אספר לו" חושב "סיפור פנטסטי כזה שכלל לא יתכן."
"נו, איזה דבר יפה תספר לנו עכשיו?" שואל הגביר

"אולי בכל זאת מצאת מה לא ייתכן בעולם?"
"הכל ייתכן, אדוני" עונה הכפרי "חשבתי שאנשים לא יכולים להגיע לשמיים, והנה, בעצמי הגעתי לשם, ועכשיו אני יודע שהכל יתכן."

"איך הגעת לשמיים?"
"אשתי המנוחה הזמינה אותי לבלות אצלה, ואפילו מרכבה שלחה לי, רתומה לשני עגורים. ביליתי אתה, שיחקתי עם הילדים שלי וחזרתי הנה, לאדון הנכבד."

"וחזרת עם העגורים?"
"לא, חזרה קפצתי מלמעלה."

"ואיך זה שלא נהרגת?"
"זה כך, נפלתי על קרקע רכה. שקעתי באדמה עד מעל אוזניים."
"אז איך יצאת מהאדמה?"
"זה פשוט.. הלכתי הביתה, הבאתי את, חפרתי וזחלתי החוצה."

"אולי ראית בשמיים את הגביר המנוח, אבא שלי?"
"איך לא! בוודאי ראיתי. נתנו לי לדבר אתו."
"ומה הוא עושה שם?" שואל הגביר.
והכפרי עונה בלי לחשוב רגע "מה עושה הגביר המנוח? הוא מכבס את החיתולים של הילדים שלי."
"אתה משקר, אידיוט כפרי!" התחיל לצעוק הגביר "אין דבר כזה בעולם שגביר ישרת ילדי כפריים עלובים! קח את הכסף, ואל תספר יותר בדיות!"